

**Candidatus Abbreviatus Jurisprudentiae Sacrae, Hoc Est,
Juris Canonici, Secundum Gregorii Papae IX. Libros V.
Decretalium Explanati Summa, Seu Compendium**

Pichler, Vitus

Augustae Vindel., 1733

Titulus XX. De Donationibus inter Virum & Uxorem, & de Dote post
Divortium restituenda.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63462](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-63462)

TITULUS XX.

De Donationibus inter Virum &
Uxorem, & de Dote post divor-
tium restituenda.

SUMMARIUM.

1. *Donatio inter virum & uxorem: dos: & con- tra-dos quid.*
2. *Donatio inter conjuges an & quomodo sit in- validia.*
3. *Dos, & contra-dos, soluto quoad vinculum Matrimonio cui cedat.*
4. *Uti & bona paraphernalia, communia, acquæ- stus, Morgengeba, & dotalitium.*
5. *Dotem, vel donationem propter nuptias, insti- tuto propter adulterium divortio, lucratur Pars innocens regulariter.*

Donatio inter virum & uxorem vocatur, quando vel vir uxori, vel uxor viro, du- rante Matrimonio aliquid dat cum animo transferendi dominium. Si id fiat ex mera libe- ralitate, dicitur *gratuita*, & est propriè dicta do- natio: si ex alia causa, v. g. remunerationis meri- torum, gratitudinis ob beneficia, mortis &c. ap- pellatur *remuneratoria, antidoralis, mortis causæ* &c. & in sensu stricto donatio non est. *Dos, ob- jectivè sumpta, Heurath-Gut/Braut-Schätz/* est pecunia vel alia res pretiò æstimabilis, quam uxor viro ad sustinenda Matrimonij onera, nempe

ad alendam uxorem, liberos, & familiam, affer
Communis ex l. 10. ff. & l. 20. C. de jur. dot. §
res illa jam fuit tradita, vocatur *dos confirmatus*
si provenit à patre, qui ante omnes tenet domum
filiam, avo, vel alio ex ascendentibus paternis,
nuncupatur *profectitia*, si ex bonis maternis, ut
ipsius uxoris, vel extranei, *adventitia*: si consistit
in parata pecunia, vel in alia re certō pretiō
ta, vocatur *æstimata*: si in re immobili, certō pre
tiō non taxata, *inæstimata*. Dotis in pecunia re
fungibili consistentis, & æstimatæ æstimatione
venditionem faciente (quæ hoc operatur, ut sol
tō Matrimonio pretium restituatur, non res in
viduo) dominium plenum est penes maritum: in
æstimatæ autem (vel æstimatæ quidem, at non
æstimatione venditionem faciente) dominium na
turale est penes uxorem, l. 30. C. de Jur. dotio
civile autem dominium, quod consistit in admini
stratione bonorum dotalium, jure vindicandi &
facultate percipiendi fructus (salyā tamen bono
rum substantiâ, & inalienabilitate) penes mar
itum. Doti correspondet contrados, seu donatio
propter nuptias, *Widerlag* & est id, quod mo
ritus, vel alias ejus nomine, promittit vel con
stituit uxori in compensationem & securitatem do
tis, atque de Jure Communi deberet exæquias
dotem. Auth. *æqualitas* C. de pact. conv. Nov. 91
c. 1. 2. Nov. 119. c. 1. Debet tamen attendi co
suetudo locorum, vi cuius opifices sæpe aliud pro
contradote non constituunt quam artem vel per
tiniam suam. Regulatur ferè in omnibus, si con
dos ejusque dominium civile, at sine usufructu
si consistat in re immobili, pertinet ad uxorem.

per

K.
am, affe-
r. dot. §
confitatu
tur domi-
s patens
ternis, n
si confit
retio tan
certo po
ecunaria
stimation
ur, ut sol
on res ins
aritum: ri
n, at non
ninium ca
ur. donati
in admis
dicandi, &
nen bono
enes mar
u donati
quod mo
vel comf
tatem da
exequare
Nov. 9
tendi co
e aliud pr
u vel pen
us, sicut
usufructu
l uxores
per
De Donationibus inter Virum &c. 485

per §. 3. Inst. de donat. l. ult. C. de donat. ante
nupt.

2

Dico 1. Donatio propriè dicta notabilis inter conjuges, non Principes, non collata in tempus mortis, qua donans fit pauperior, & donatarius locupletior, de Jure Communi est invalida in tantum, ut semper pro libitu revocari possit, licet non revocata in vivis confirmetur per mortem, & evadat irrevocabilis. Ita plerique ex l. 1. 2. 3. 5. 7. 9. 11. 15. 25. 31. 33. 40. 42. & c. ff. h. t. & c. fin. eod. Quæ confirmatio per mortem retrotrahitur ad tempus donationis factæ. per l. 25. cit. ita ut frumentus rei donatæ & traditæ ab eo tempore cedant conjugi donatario. Si tamen res donata excederet 500. solidos, quoad excessum, si donatio esset facta sine insinuatione apud Judicem, non confirmaretur per mortem. Objic. 1. Si maritus repudiatur hereditatem vel legatum in gratiam conjugis, ut huic obveniat: item si uxori remittit usuras dotis promissæ, non tamen traditæ, repudiation & remissio valet irrevocabiliter. l. 5. cit. §. 13. 14. & l. 54. ff. h. t. Sed talis repudiatio (vel remissio) est donatio, quia transfert maritus in conjugem jus & dominium legati, utpote quod statim post mortem legantis absque traditione fit legatuum: dein l. 3. §. fin. ac l. 4. ff. eod. dicitur de marito, qui rem sibi donandam donari jubet uxori, quod idem faciat, ac si rem acceptatam, & suam factam, uxori dedisset. 2. In l. Papinianus 23. ff. eod. habetur, quod heres mariti nequeat conveniri super eo, quod maritus promisit per stipulationem, & sic verbaliter donavit uxori, licet durante voluntate decesserit: ergo per mortem

Hh 3

con-

conjugis non confirmatur donatio, saltem verbalis, quam traditio non est secuta. R. ad I. N. con-
quia maritus nondum est factus dominus hæreditatis, vel legati, vel usurarum dotis promise, & sic repudiando vel remittendo non sit pauperiorum etiam legati dominium non acquiritur complete ac absolutè per mortem legantibus, sed solum inchoativè & conditionatè, si legatum accepterit prius. Illa iussio, de qua loquitur l. 3. & 4. id involvit virtualiter duos actus, quorum unicè acceptatur donatio pro se, & altero transferitur in uxorem, & sic res vel jus jam absolutè acquisitum amittitur, atque jubens sit pauper. Ad 2. Illa l. 23. est correcta per Nov. 162. 6. pr. & §. 1.

3 Dico 2. Solutō Matrimonio quoad vincula nempe per mortem unius, vel per ingressum in Religionem, vel propter detestatum impedimentum dirimens, dos reddit ad uxorem, vel, si ipsa mutua sit, ejus hæredes, imprimis ad liberos, si forte reliquit (salvò tamen beneficio competenter in bonis dotalibus viro competente) econtra donatio propter nuptias ad maritum, & si is mortuus sit, ad ejus hæredes, imprimis liberos; in nimirum obstant vel aliud exigant pacta dotalia vel consuetudo, aut statutum loci. Commun. ex c. 1. c. fin. b. t. t. 1. seqq. ff. l. 2. 7. & fin. C. Solutō Matrim. Auth. aequalitas C. de pact. contractam super dote &c. cum sine Matrimonio dos donatio propter nuptias, esse non possint. t. 2. b. t. §. 12. Inst. de nupt. Dixi 1. Propter detestatum impedimentum; si nempe illud latuit etiam eis iuges; si enim scienter & mala fide contraxisse.

De Donationibus inter Virum &c. 487

Matrimonium, dos & donatio propter nuptias cederet fisco in pœnam. l. 4. C. de incest. nupt. nisi minorennes contraxissent, & post legitimam ætatem statim recessissent ab invicem. Dixi 2. Salvò tamen beneficiō competentiæ &c. vi cuius vir, & ejus liberi, non tenentur in restituenda dote ad plus, quam salva sustentatione necessaria possunt. l. 12. l. 14. ff. solut. Matrim. quo modo compensatur viro privilegium, & hypotheca, quam uxor (ejusque hæredes) habet in omnibus mariti bonis quæ sua dotalia. l. 30. C. de jur. dot. Sed forte Objic. Dos profectitia revertitur ad dotantem (& adventitia ad constituentem) l. 4. C. solut. Matr. & l. un. §. 13. C. de rei uxor. act. ergo non redit ad uxorem. R. Olim quidem dos profectitia, quæ fuit à patre constituta filiæ nondum emancipatae, revertebatur ad patrem, sed hodie, postquam per elocationem in Matrimonium emancipantur filiæ vi consuetudinis, cessat dos profectitia, & redit ad uxorem. Adventitia autem solum tunc revertitur ad dotantem, quando is expressè hoc stipulatus est, ut habetur §. 13. l. cit.

Quæres, an etiam bona paraphernalia, Morgengeba, dotalium, bona communia, & acquæstus, sint restituenda uxorij solutō Matrimonio? Antequam respondeam, explico hos terminos: *paraphernalia* (das zugebrachte Gut) seu ultradotalia, sunt illa bona, quæ uxor habet ultra vel extra dotem: si marito tradidit administranda cum usufructu, in utriusque & familiæ utilitatem convertendo, & à se revocabili, sine titulo dotis, vocantur simpliciter *Paraphernalia*. l. 8. & fin. C. de pact. cony. si autem ea, & usumfructum, sibi uxor

reservavit cum administratione, *Receptitia* dicitur. *Morgengeba*, seu *Morgenatica*, domus *Matutinale*, *Morgengab* / est id, quod manus (plerumque Nobilis) altero die nuptiarum ex conjugi propter creditam sibi pudicitiam, vel remunerationem delibatae virginitatis: & de dono saepe convenitur (etiam apud plebejos per pacta ante initium Matrimonium. *Dotalition* *Wittumb*/ *Leib-Zucht*/ *Leib-Gedung*/ *Wittumb* *Giz* / licet quandoque in alia significatione accipiatur, est ususfructus, quem maritus in eventu mortis suae constituit in bonis suis uxori in compensationem dotis vel ad meliorem sustentationem. *Bona communia* appellantur, quae stante Matrimonio utriusque conjugi junctim obveneruntur ex donatione, hereditate, legato &c. intuitu usque, vel per negotiationem utriusque pecuniae aut bonis exercitam, vel communi & ferè aequali industria, labore, studio, parsimoniâ utriusque titi fit apud quosdam opifices & mercatores. *Quæstus*, *Errungenes Gut*/ sunt lucra constata Matrimonio acquisita, sive unius seu utriusque conjugis industriâ, labore, negotiatione &c. Comuni opera sunt acquisita, ferè coincidunt cum bonis communibus. Jam & i. Parapheram specificè sumptu, quam Receptitia, ut & *Morgengeba*, certè restitui debent uxori, ejusque hereditibus, quia pleno jure ad uxorem pertinent. & 2. Etiam dotalitium ei debetur, sed ita, ut item repeteret ab hereditibus mariti prohibeatur. Dotalitiæ frui velit, nisi aliud per pacta sit convenitum, vi quorum, vel statuti, pro dotalitiæ subinde uxori cedit donatio propter nuptias.

die Widerlag. N. 3. Ex bonis communibus media pars cedit uxori ejusque hæredibus. c. 2.
b.t. Idem tenendum de *Acquæstibus* communi vel negotiatione, vel industria, donatione aut hæreditate junctim ab utroque acquisitis, ut suadet pars ratio, æquitas, & multorum locorum consuetudo; quamvis pacta dotalia, statutum, vel consuetudo particularis loci aliud exigere possint. Si tamen unius tantum operâ, vel unius negotiatio-
ne & pecuniis, vel hæreditate &c. uni tantum relictâ acquisiti sint, N. 4. illos pertinere omnes ad talēm conjugem, et si uxor fuerit, quæ proin de illis liberè disponere potest, vel ejus hæredes: quamquam in dubio de Jure stet præsumptio, omnes acquæstus & lucra constante Matrimonio ac-
quisita esse à marito, & ad hunc pertinere. l. 51.
f. b.t. Nisi nempe aliud habeat consuetudo, vel statutum loci. Quid in Bavaria de his acquæstu-
bus statutum sit, maximè quando unius conjugum decedit sine liberis, vid. *Statuta Bavar. Landt-
Recht tit. 1. art. 1. 4. 10.*

Dico 3. Solutō Matrimoniō tantum quoād tho-
rum & cohabitationem, seu factō divortiō, pro-
pter unius adulterium, innocens non solū recu-
perat dotem, vel donaticnem propter nuptias,
quam attulit, sed etiam lucratur innocentis dotem
vel donationem propter nuptias, at non nisi per
sententiam Judicis, nisi adessent liberi partis adul-
teræ sive ex hoc sive ex alio Matrimonio. Text.
& DD. in c. 1. & 4. b.t. l. 8. §. 4. s. C. de repud.
Nov. 117. c. 8. 9. Dixi 1. Dos; non autem amit-
tuntur paraphernalia; hæc enim in d. c. 4. per vo-
tem dotalium non intelliguntur, sed vel dona-

Hh 5

tio

tio propter nuptias, vel pretium & æstimationis: de Jure Bavarico uxor adultera amittit etiam Morgengebam, & alia donata à virò, item medietatem acquæstuum, si aliás ipsi deberetur. Dic
 2. *At non nisi per sententiam*; quia amissio dotis &c. est pœna: pœnia autem privativa non incurrit ante sententiam. Id concedo, quod prius innocens possit retinere dotem, quæ ipsi tradita est, absque sententia Judicis, sive que tueri exceptione adulterii adversus adulteram, fors repudientem. Dixi 3. *nisi adessent liberi*: in horum enim existentia proprietas dotis, vel donationis propter nuptias, cederet liberis, innocentibus solùm ususfructus. *Nov. cit. c. 8. §. 2.* Dixi 4. *Propter adulterium*; si enim absque delicto unius fieret divortium, procedunt ea, quæ in antecedenti assertione diximus. per c. 1. b. t. & communem DD. Cœterum si dos vel donatio propria nuptias non esset constituta, caperetur omnis bonorum pars quarta ab innocentibus. *l. penult. §. 1.*
 & 2. *C. de Repud.*

TITULUS XXI.

De Secundis Nuptiis.

SUMMARIUM.

1. *Secundæ nuptiæ quid*: & quæ illorum pars
2. *Secundæ nuptiæ sunt licita*;
3. *Modo satis constet de morte prioris conjugi*
4. *An, & quæ pœna secundarum nuptiarum jura abrogata*.
5. *An secundæ nuptiæ sint benedicenda*.

Pec